

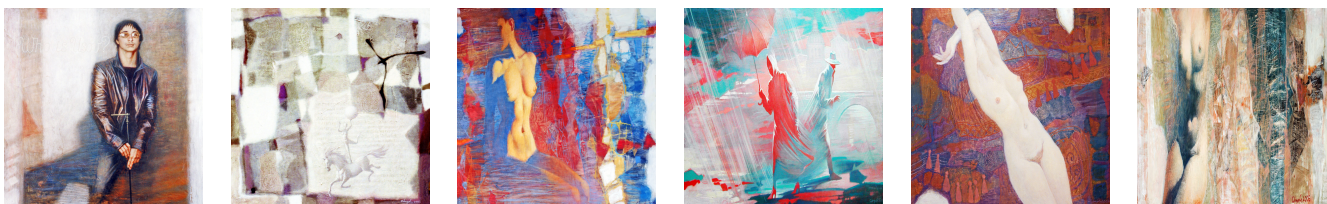
І. М. Блюміна

Лопухова Світлана Олександрівна

ЛОПУХОВА Світлана Олександрівна (11. 12. 1951, Київ) – живописець, графік. Дочка [Олександра](#) та [Надії](#), сестра [Наталії](#) Лопухових. Заслужений художник України (2007). Член НСХУ (1984). Закін. Київський художній інститут (1976; викл. *М. Стороженко, В. Чеканюк, Т. Яблонська*). Співпрацювала 1978–2006 з видавництвами «Веселка», «Дніпро», «Гном ЛТД» (усі – Київ), «Боянич» (С.-Петербург); 2007–11 – викладач кафедри графіки Нац. тех. університету України «Київ. політех. інститут»; водночас від 2009 – у Київ. університеті культури і мистецтв: від 2013 – доцент кафедри живопису та рисунку. Основні галузі – станк. і монум. живопис, станк. й книжк. графіки. Учасниця всеукр., всесоюз. та зарубіж. мистецьких виставок від 1975. Персон. – у Тбілісі (1987), Києві (1989, 1996, 2000–04, 2007–08), Лієнці (Австрія, 1992). Авторка вітражів, мозаїк, книжк. оформлень, реаліст. й абстракт. полотен, які відзначаються оригінальністю композицій, мажор. колоритом; портретів із вираз. психол. характеристикою. Окремі роботи зберігаються у ХМ України, Держ. музеї образотвор. мистецтва Грузії (Тбілісі).

Фотоілюстрації

Основні твори

живопис – «Цирк» (1976), «У тіні тих днів, що пройшли», «Попелюшка» (обидва – 1986), «Побачення» (1987), «Плач» (1988), «Грузинське багатоголосся», «Ноктюрн» (обидва – 1989), «Миттєві картини природи» (1991), «Дорога» (1994), «Вечірні фантазії» (1995), «Мелодії Японії» (1998), «Безіменна дорога», «Крик зозулі», «Маленька балерина», диптих «Флейта, що грає сама по собі» (усі – 2001), «О. Меншиков», «В. Сухоруков», «Актор О. Усов», «О. Горбунов» (усі – 2002), «Пригода» (2011); серія «Маленькі серенади» (2006); настінні розписи – у Палаці культури у м. Рубіжне Луган. обл. та мор. школі, вітраж (Інститут урології НАМНУ), мозаїка «Флора і фауна» (очис. комбінат; усі – Київ, співавт., 1990-і рр.); ескізи костюмів та сценографія вистави «Гравці» М. Гоголя (2001, Москва), художнє оформлення фільму «Джокер» (2004, канал «Інтер», Київ).

Рекомендована література

1. Петкова Т. Флейта играет сама по себе // Жен. журн. 2003. № 1;
2. Жоголь Л. Династія талантів // Жінка. 2003. № 3;
3. Гордейчук І. Светлана Лопухова // Публич. люди. 2007. № 5(45).

Бібліографічний опис:

Лопухова Світлана Олександрівна / І. М. Блюміна// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-56450>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).